

βαρκούλα

βαρκούλα, η, ουσ. [υποκορ. του ουσ. βάρκα], μικρή βάρκα·

- *εδώ καράβια χάνονται, βαρκούλες μου πού πάτε; ή εδώ καράβια χάνονται, βαρκούλες τι ζητάτε; ή εδώ ο κόσμος καίγεται, βαρκούλες μου πού πάτε; ή εδώ ο κόσμος καίγεται, βαρκούλες τι ζητάτε; ή εδώ ο κόσμος χάνεται, βαρκούλες μου πού πάτε; ή εδώ ο κόσμος χάνεται, βαρκούλες τι ζητάτε;* λέγεται ειρωνικά για ανθρώπους που, ενώ δεν έχουν τις απαιτούμενες δυνατότητες ή τα απαιτούμενα προσόντα, καταπιάνονται με δύσκολες ή μεγάλες υποθέσεις·

- *εδώ καράβια χάνονται κι αλλού βαρκούλες αρμενίζουν ή εδώ ο κόσμος καίγεται κι αλλού βαρκούλες αρμενίζουν ή εδώ ο κόσμος χάνεται κι αλλού βαρκούλες αρμενίζουν*, λέγεται ειρωνικά ή επιτιμητικά για ανθρώπους που, ενώ υπάρχουν σπουδαία προβλήματα που απαιτούν άμεση λύση, αυτοί ασχολούνται με πράγματα επουσιώδη και ανόητα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας